

הוראות הפעלה/שירלי בייטל-נתיב

תמונה ראשונה :

(דירה מבולגנת. שלוש דלתות - אחת באמצע ליציאה, שניה בימין של חדר שינה ושלישית בשמאל של מטבח. ספה. שולחן. טלויזיה. צלצול בפעמון הדלת. גבר כבן 35 לבוש חליפה עם קסדה צבאית על ראשו פותח את הדלת. מולו מונחת קופסה ארוכה ורחבה. גורר אותה פנימה. מתיישב על הספה. מביט על הקופסה. קס. מטלפן)

ציקי : מיקי, הי. ציקי. זה הגיע. (נכנס גבר לבוש אותה חליפה כמו של ציקי עם קסדה על ראשו. מדבר בנייד).

מיקי : אז מה קיבלת?

ציקי : עוד לא פתחתי.

מיקי : אז למה אתה מחכה?

ציקי : לך.

מיקי : אני כבר כאן. תפתח.

ציקי : אני פותח. (ציקי מתיישב בצד ושותק)

מיקי : נו מה?! רוצה שאני אעשה את זה?

ציקי : שלא תעזו. (ציקי פותח את הקופסה בזהירות. שניהם מציצים פנימה.

מסתכלים זה על זה. שוב מסתכלים פנימה) וואו!

מיקי : לא יאומן!

ציקי : זאת המצאה!

מיקי : נו, תוציא את זה החוצה.

ציקי : אנחנו לא יודעים איך.

מיקי : אולי זה מגיב לפקודות.

ציקי : (צועק לתוך הקופסה) לצאת! (דבר לא קורה) לא עובד.

מיקי : זוז! אתה לא יודע. (צועק) לצאת... עכשיו! (דבר לא קורה)

ציקי : אה.. בטח זה לא יכול לצאת לבד. נו, תעזור לי. (מושכים ומוציאים אישה

מהקופסה. מעמידים אותה. מתבוננים בה ארוכות)

מיקי : מדהים!

ציקי : בלתי נתפס!

מיקי : מה זה הדבר הזה?

ציקי : היצרן קורא לזה איישה.

מיקי : איישה?! מה זה עושה?

ציקי : אני עוד לא יודע.

מיקי : אז איך תדע?

ציקי : אני אשחק עם זה קצת. אולי זה בסוף יעשה משהו. (סוקר את גוף האישה

בלי לגעת בה)

מיקי : מה אתה עושה?

- מחפש כפתור. : ציקי
- נו מצאת? : מיקי
- לא. אני מפחד לגעת בכל הבליטות המשונות האלה. רגע, אני אבדוק אם נשאר משהו בקופסה. (מסתכל) מיקי... הוראות הפעלה... : ציקי
- תביא לי. (מנסה לקחת וציקי לא נותן לו). : מיקי
- לא. אתה רואה מה רשום על זה?! (מראה ומקריא) 'רכוש של ציקי! הבנת?! : ציקי
- טוב טוב. (ציקי מעיין בהוראות ההפעלה) מה כתוב שם? : מיקי
- ששש...! : ציקי
- נו, מה כתוב? : מיקי
- (ציקי מסיט שערותיה ולוחש באוזנה) שלום. (האישה פוקחת עיניים) : ציקי
- זה... פתח עיניים! : מיקי
- תראה עוד משהו מגניב. (לוקח מפית ונותן לספה כמוציא אבק ממנה) אנא... (מחווה בידו על הספה. היא מחייכת) : ציקי
- זה מחיך. (מתיישבת) וזה גם ישב! איך עשית את זה? : מיקי
- זה כתוב בהוראות ההפעלה. : ציקי
- נו ציקי, תן לי שניה לראות. : מיקי
- לא. אתה תהרוס לי. : ציקי
- רק לשניה. אתה תחזיק אותן ואני רק אציץ. (ציקי נותן לו להציץ תוך שאוחז זאת בעצמו. מיקי קורא. ניגש לאישה) ה... קופסה... יפה... (האישה מסתובבת אליו ומביטה בו) זה מסתכל עליי! הי, תראה כמה צבע יש לזה על הפנים... (האישה מפנה את מבטה) למה זה הפסיק? : ציקי
- (מעיין בהוראות ההפעלה) קודם כל, תפסיק לקרוא לזה 'זה'. ואני דווקא חושב שהצבע מעניין. (מסתכלת על ציקי ומחייכת) : ציקי
- מה עשיתי לא נכון?! : מיקי
- (פונה לאישה) את בסך הכל צריכה שידברו אלייך כמו לבן-אדם. (האישה ממשיכה להביט בציקי) : ציקי
- את?! בן-אדם?! תגיד, מה לחשת 'לה' באוזן? (האישה מפנה את מבטה למיקי ומחייכת) הי, זה... היא... חייכה אליי. : מיקי
- זה... ביני לבינה. (האישה מפנה מבטה לציקי ומחייכת. ציקי מדפדף בהוראות ההפעלה) יש פה המון הוראות הפעלה. יעברו שנים עד שאני אסיים לקרוא את הכל. : ציקי
- אז אל תקרא הכל. זה לא נראה לי מידי מסובך. בטח אחרי כמה זמן כבר מבינים את הקטע. (מסתכל על האישה) אני משתגע מהבליטות האלה (נוגע בשד והאישה נותנת לו סטירה). : ציקי
- מזל שלא נגעת. יש לי אינסטינקטים טובים. : ציקי
- זה התחרפן לגמרי! למה זה הרביץ לי? (ציקי מדפדף בהוראות ההפעלה). : מיקי

- ציקי : כתוב כאן. (מקריא) 'אסור לגעת בְּשָׂדֵיִים של האישה ללא רשותה'.
- מיקי : (מגחך) 'שְׂדֵיִים'... אבל הם כל כך בולטים החוצה. ממש דורשים כווציוץ'.
ומה כתוב שם לגבי הצצה מתחת לבגדים? אני מת לראות איך השדיים האלה נראים.
- ציקי : כתוב כאן (מקריא) 'כל נגיעה, הצצה, שפשוף, יניקה, מציצה, לטיפה, הכאה, צביטה וזה וזה וזה... - מותנים באישור האישה'.
- מיקי : תבדוק דחוף איך משיגים אישור כזה?
- ציקי : אני עוד לא יודע. (מסתכל על השעון) אנחנו חייבים ללכת לעבודה.
- מיקי : ותשאיר את זה, (האישה מפנה את מבטה אליו בכעס) סליחה את האיישה, פה לבד?!
- ציקי : צודק. (מוריד את הקסדה מעל ראשו ושם אותה על ראשה של האישה) עכשיו היא תהיה בסדר.
- מיקי : אבל מה איתך?
- ציקי : אני אקנה קסדה חדשה פה בקיוסק. (לדורה) שבי! לא לזוז! (יוצאים)

תמונה שניה :

- (חושך. האישה יושבת בלי תזוזה על הספה. נכנס מיקי)
- מיקי : ציקי? היי... (האישה לא מגיבה) את יודעת איפה ה...? לא חשוב... אני כבר... (נכנס ציקי)
- ציקי : (מכריז) שלום אישה. חזרתי! (מבחין במיקי) מיקי, מה אתה עושה פה?
- מיקי : באתי לראות אותך.
- ציקי : הרגע ראית אותי במשרד. איך בכלל נכנסת?
- מיקי : מה זאת אומרת איך?! יש לי... אה... מפתח... תגיד, אתה חושב שהיא יושבת ככה כל השעות ולא וזה בכלל?!
- ציקי : נראה לי. (פונה לאישה) עשית משהו? (האישה לא מגיבה)
- מיקי : למה היא לא מגיבה? אמרתי לך לא להשאיר אותה ככה לבד.
- ציקי : (מדפדף בהוראות ההפעלה. מקריא) 'האישה אינה מגיבה אם אין פונים אליה על מנת לקבל מענה וגם במקרה כזה יש לדעת כיצד לפנות אליה על פי המפורטי'. כתוב כאן שהיא מגיבה בצורה חיובית כאשר משתפים אותה במידע.
- מיקי : מה זה אומר?
- ציקי : לא יודע.
- מיקי : אתה לא מבין את זה כמו שצריך. תן לי. (מנסה לחטוף וציקי לא נותן לו)
- ציקי : (ממשיך להקריא) 'התגובה החיובית, של האישה לשיתוף המידע, מותנית בכך שהגבר בוחר לשתף מרצונו החופשי במעשיו, מחשבותיו ורגשותיו'.
- מיקי : רגשותיו...?!

- ציקי : זאת אומרת... שאני אמור לחלוק איתה... (מיקי מנענע בראשו ונראה שאינו מבין) מה יש לי לחלוק איתה?! אולי אני צריך להכין מצגת, טבלאות או משהו כזה... (לאישה) את רוצה שאני אספר לך על היום שעבר עליי? (האישה מהנהנת)
- מיקי : יופי! תמשיך. היא מגיבה לזה טוב.
- ציקי : (ציקי מתיישב לצידה. חושב. מיקי לוקח את ההוראות בלי שציקי שם לב והולך אל הדלת) היה לי... (חושב) עשיתי את ה... (חושב) היתה לי היום... יציאה ככה טובה בשירותים! (רואה את מיקי שעומד לצאת עם ההוראות והפעלה בידו) מיקי!
- מיקי : מה?
- ציקי : אני לא מאמין שאתה גונב ממני. (חוטף ממיקי את ההוראות)
- מיקי : לא גנבתי. רק לקחת.
- ציקי : אתה תמיד רק לוקח.
- מיקי : אתה סתם מגזים!
- ציקי : מגזים?! לא לקחת מהמשרד מהדקים, דבק, נעצים, עפרונות, נייר טואלט... אבל לגנוב ממני! אנחנו חברים.
- מיקי : ציקי, ציקי, ציקי, אתה חושב שעשיתי את זה בשבילי?! לא בשבילי! בשבילך! מה בסך הכל רציתי?! לחסוך לך את כל הקריאה הזאת ולתת לך סיכום בראשי פרקים. אבל אתה ישר חושב שלילי על החבר הכי טוב שלך. ממש חבר טוב אתה...
- ציקי : לא התכוונתי...
- מיקי : פעם אחרונה שאני מנסה לעשות לך טובות!
- ציקי : אני מצטער. חשבתי...
- מיקי : זה נורא מעליב. כמו סכין בלב...
- ציקי : אני בחיים לא אחשוב ככה יותר.
- מיקי : טוב. אז נלחץ יד ונגמור עם זה. (מיקי מחבק אותו ולוקח לו את ההוראות והפעלה)
- ציקי : מיקי!
- מיקי : חשבתי שסיכמנו שאני לוקח כדי לסכם לך.
- ציקי : לא. אני לא צריך סיכומים. אני אקרא את זה כמו שצריך.
- מיקי : טוב. איך שאתה רוצה. (נשמעת אזעקה עולה ויורדת. דורה מסתכלת עליהם בבהלה) נו, למה אתה מחכה?! תביא אותה!
- ציקי : איך?
- מיקי : תמשוך.
- ציקי : תעזור לי.
- מיקי : (מושכים אותה. מיקי מחזיק את הלחי. לדורה) אני לא נוגע! אני לא נוגע! (שלושתם עומדים על ארבע מתחת לשולחן)

- אל תדאגי. העיקר שיש לך קסדה. : ציקי
- נראה לך שהיא מבינה מה קורה פה? : מיקי
- (לאישה) באמת שאין לך מה לדאוג. זה בסך הכל מלחמה. כמה הפצצות : ציקי
- ביום וזהו. (נשמע קול נפץ חזק. האזעקה פוסקת. לאישה) זהו נגמר. (ציקי ומיקי זוחלים החוצה. האישה נשארת) אל תפחדו. אני אשמור עלייך. (מושיט לה יד והיא יוצאת מתיישבת על הספה) תדעי, שמעולם לא נפלה פצצה על הבית שלי. מיקי, תגיד לה.
- נכון. נפל רק על הבית ליד... (האישה מנסה לזחול מתחת לשולחן) : מיקי
- מיקי! (לדורה) תראי שעוד תתרגלי לזה. (מחייך אליה. היא מחייכת אליו) : ציקי
- (מיקי מביט על הוראות ההפעלה) תגיד, איך היא הגיבה לרגשותיו? : מיקי
- לא משהו. : ציקי
- אז תנסה רגשותיו אחר. : מיקי
- היום... קרה לי משהו מוזר... (מיקי מנסה לקחת את הוראות ההפעלה. האישה מפנה את כל גופה אל ציקי) הי ראית? : ציקי
- (מיקי מהמהם ושומט את הוראות ההפעלה) תמשיך.. תמשיך... : מיקי
- אז הבוס שלי עבר לידי... (מיקי לוקח את ההוראות. האישה משעינה ידיה על סנטרה ומביטה על ציקי) תראה היא ממש... : ציקי
- (עוזב את ההוראות) נו, אל תפסיק באמצע כל פעם! : מיקי
- אז פעם ראשונה... שהוא בכלל הסתכל עליי! (מיקי לוקח את ההוראות ומתקדם לעבר הדלת) ואז... הוא פתאום פנה אליי ואמר לי... (רואה את מיקי עם דלת פתוחה עומד לצאת עם הוראות ההפעלה) הי... (קס. חוטף ממנו את ההוראות) : ציקי
- רק רציתי... : מיקי
- גם עכשיו זה היה בשבילי?! אתה מניאק. עוף מפה! אני לא רוצה לראות אותך יותר! : ציקי
- אתה רציני שתיתן לה לעמוד בינינו?! כולה אַיִשָּׁה! : מיקי
- אישה! : ציקי
- אותו דבר. : מיקי
- אמרתי לך לעוף! : ציקי
- אתה עוד תתחרט על זה. (עומד ללכת) : מיקי
- מיקי... : ציקי
- זה היה זריז. : מיקי
- תשאיר את המפתח שלי! (מיקי משאיר את המפתח ויוצא) אידיוט! : ציקי
- שמעתי את זה. (ציקי מביט על השעון) את יכולה להוריד את הקסדה. בין 18:00 ל-19:00 בערב אין הפצצות. גם החיילים צריכים לאכול ארוחת ערב. (מורידה את הקסדה) מעניין במה מאכילים אותך. (קורא בהוראות) : מיקי

'האישה מתחזקת את עצמה' יופי, יופי... (צלצול בפעמון הדלת) שניה. אני
בא... (קם ופותח את הדלת)

תמונה שלישית:

(נכנס מיקי)

- ציקי: מיקי, אמרתי לך לעוף מהבית שלי... (אחריו נכנס רוה"מ)
רוה"מ: מיקי, תציג אותי. תציג.
ציקי: (מכריז) כבוד ראש הממשלה! (מוחא כפיים בהתלהבות)
רוה"מ: פחות מיקי, פחות. (סיבוב לחיצות ידיים)
ציקי: אה... כבוד ראש הממשלה... במה זכיתי לכבוד?
רוה"מ: כן, כן... ומה יש לנו פה?
ציקי: זה איישה!
ציקי: אישה!
ציקי: אותו דבר!
רוה"מ: (סוקר את האישה) איזה דבר מעניין זה... (פונה לאישה) תעשה משהו!
ציקי: (האישה מביטה בו ומפנה מבטה) מיקי, ראית איך זה הגיב אליי?
רוה"מ: אולי... היא לא מסמפתת אותך...
ציקי: אין דבר כזה! אותי כולם מסמפתים. זה החוק. מיקי, תן לזה סיכה עם
התמונה שלי. (מיקי שולף סיכה ומגיש לה. היא לא לוקחת) נו למה אתה
מחכה?
ציקי: (רוצה להצמיד לה ונמנע מלגעת לה בשדיים) אין לי איפה לשים עם ה... זה
לא בנוי ל...
ציקי: אני לא מבין מה כבוד ראש הממשלה עושה בבית שלי.
רוה"מ: מקורות יודעי דבר סיפרו לנו על... החבילה שקיבלת.
ציקי: (מביט על מיקי) מקורות יודעי דבר, מה?
רוה"מ: החבילה אינה רכוש פרטי שלך כי אם תגלית ממלכתית!
ציקי: ממלכתית!
רוה"מ: פחות מיקי, פחות
ציקי: לא, כבוד ראש הממשלה. זה... זאת אומרת, היא... שלי! יש לי את האישור
שחור על גבי לבן.
רוה"מ: אני לא סומך על אישורים שטרם אושרו. מיקי, בדוק את העניין לעומקו!
ציקי: כבוד ראש הממשלה, לצערי אני נאלץ לדווח שכבר ראיתי קודם את
האישור שלו ו... הוא תקף על פי חוק.
רוה"מ: חוק! (בזעם במיקי). הבטחת לי תוצאות! (לציקי) אישור או לא, אני הוא
כבוד ראש הממשלה ואני אומר לך שה...
ציקי: חוק.
רוה"מ: לא!

- מיקי : איישה?
- רוה"מ : אישה זו היא תופעה חברתית פוליטית ועללי מוטלת החובה להחרימה, לטובת ציבור בוחריי כמובן.
- מיקי : בוחריי...
- רוה"מ : פחות, מיקי פחות.
- ציקי : כבוד ראש הממשלה, אי אפשר לקחת אותה ממני. לפי החוק אסור להוציא מישהו מהבית שלו. וזה... הבית שלה. (האישה קמה והם נבהלים. היא הולכת למטבח והם עוקבים אחריה במבטיהם. היא מוציאה מס' כוסות ומוזגת מים. כולם מביטים בה מהופנטים)
- רוה"מ : מה... מה זה עושה...?
- ציקי : היא מוזגת מים...
- רוה"מ : בשביל מה?
- מיקי : שאני אלך לבדוק?
- ציקי : שלא תעיז.
- רוה"מ : (היא מתקרבת אליהם עם מגש ועליו כוסות עם מים. רוה"מ לוחש) מה זה מתכוון לעשות עם כל המים האלה?! (מקרבת אליו את המגש. מכסה פניו וצועק) לא בפנים! (מגישה לו כוס מים) אה. לשתות?! (הוא לוקח את הכוס. לוחש לציקי) מה ככה, בחינם? (מגישה מים לכולם. שותים. מיקי שותה הכל) היית צמא, אה?! לא ייאמן! (קורא) התרשים, מיקי! התרשים!
- מיקי : (ממהר) כמובן כבוד ראש הממשלה...
- ציקי : פתאום אתה חרוץ.
- מיקי : שתוק!
- רוה"מ : מיקי, איננו מדברים בגסות אל בוחרים פוטנציאליים. (מיקי פותח תרשים עם עיגול וחץ בפנים). בוחר יקר, יש לי מטרה והיא להפוך את העולם לטוב יותר! יחד עם האישה אני מאמין שנוכל לנצח! (מיקי מריע לו) להגיע רחוק...! לבנות חיים טובים יותר...! (מתקרב לאישה) מה אלו? (נוגע בשד. האישה סוטרת לו) למה זה הרביץ לי? לי...!?
- ציקי : (מגנח) אסור לגעת לה בשדיים. הם רכושה הפרטי.
- רוה"מ : ששששדיים...!?! (ציקי ומיקי מראים לו עם הידיים) איך אתה יודע את זה?
- ציקי : כתוב בהוראות ההפעלה.
- רוה"מ : יש הוראות הפעלה לדבר הזה?! מיקי! איך לא אמרת לי?!
- מיקי : בדיוק התכוונתי...
- רוה"מ : אני דורש ממך לתת לי את הוראות ההפעלה!
- ציקי : כבוד ראש הממשלה. אני לא נותן את הוראות ההפעלה. הן שלי.
- רוה"מ : (מכריז) רבותיי, זוהי דמוקרטיה ואני מקבל אותה באהבה!
- מיקי : (מריע) בראבו.

- רוה"מ : פחות מיקי, פחות. (לציקי) אין איזו הבנה שאנחנו יכולים להגיע אליה?!
אחרי הכל אני ראש הממשלה ואני מוכן גם לפשרות כואבות. הבנתי.
(מתיישב בתנוחת הורדות ידיים) שב.
מיקי : רעיון גאוני, כבוד ראש הממשלה!
- רוה"מ : (לציקי) נו שב. הרי לפי החוק, אסור לסרב לתחרות הורדת ידיים. אם אני
מנצח, אתה נותן לי לקרוא. אם אתה מנצח, אנחנו הולכים.
ציקי : אתם הולכים אתה אומר... (ציקי מכין את ידו לקרב. הם אווזים ידיים
בדרמטיות. האישה קמה ומביטה עליהם. ציקי לדורה) אל תדאגי, עוד
כמה דקות והם עוזבים אותנו בשקט.
מיקי : היכון, הכן... צא! (הם מתחילים. מיקי מקריין) ציקי מימין מתחיל חזק.
אבל ראש הממשלה לא מוותר, הוא נותן פוש ועומד לנצח את ציקי, אבל
לא... ברגע האחרון ציקי תופס כוחות ו... (האישה מסתכלת עליהם בהלם)
רוה"מ : (תוך כדי שעושים הורדות ידיים) מה קרה לזה? למה זה עושה כזה פרצוף?
ציקי : אולי זה מבהיל אותה. הייתי צריך להסביר לה מה אנחנו עושים.
רוה"מ : אבל זה כל כך אלמנטרי. (הידיים של שניהם רועדות. האישה מעווה
פרצופה) זה גורם לי תחושה לא נעימה. אני לא רגיל לכזאת התנהגות בזמן
הורדות ידיים. אני רגיל לתשואות, לעידוד. מיקי, תעודד אותי!
מיקי : רוה"מ! רוה"מ! רוה"מ!
רוה"מ : פחות מיקי, פחות. לא, זה עדיין מוזר. (לציקי) תעשה שזה יפסיק.
ציקי : אני לא יודע איך.
רוה"מ : אבל ככה, אני לא יכול!
ציקי : אתה רוצה להפסיק?
רוה"מ : אבל אתה מסכים לתת לי לקרוא את הוראות ההפעלה?
ציקי : אני מסכים שתציץ בהם לשניה וזהו!
רוה"מ : (מפסיק בבת אחת) התקבל! מיקי, שיהיה רשום בפרוטוקול שראש
הממשלה לא הפסיק הורדת ידיים באמצע. (מפסיקים. נאנחים עמוקות.
האישה גם נאנחת)
מיקי : (מכריז) ראש הממשלה לא הפסיק...
רוה"מ : מיקי, בלב. אז כפי שהוסכם... (ציקי נותן לו לראות)
רוה"מ : מממ... מעניין... (מצביע על האישה) אישה. אוכל. איש. רעב. (טופח על
בטנו. לציקי) לא נראה לי שזה הבין.
האישה : מה תרצה שאכין לך?
רוה"מ : זה מדבר! בלתי נתפס!!
ציקי : לא ידעתי שהיא מדברת...
רוה"מ : אתם רואים, לא סתם קוראים לי ראש הממשלה... צריך לדעת על איזה
כפתורים ללחוץ ועל איזה לא. (לאישה) 'את'... (למיקי) שים לב להטיה

- הנכונה ותלמד ממני. (לאישה) באמת פלא חדשני! נו מיקי, איך אנחנו נראים יחד?
- מיקי: בסדר.
- רוה"מ: מה בסדר? תצלם!
- מיקי: (מצלם) זוג מלכותי, כבוד ראש הממשלה!
- רוה"מ: זוג מלכותי... (מהנהן בראשו) אני, ראש הממשלה, מכריז בזאת שמצאתי את הפתרון לכל הבעיות! מיקי, תשיג לי אחד כזה.
- ציקי: מצטער, היא דגם יחיד. זה עדיין מוצר ניסיוני.
- מיקי: (מדבר למכשיר קשר) כבוד ראש הממשלה, אנחנו צריכים לזוז... עכשיו!
- רוה"מ: מיקי! אתה קוטע אותי באמצע רגע מלכותי...!
- מיקי: כבודו, מוסרים לי שיש פצצה.
- רוה"מ: (נאנח) החובה קוראת! מיקי, מה פשר העיכוב?! אנחנו הולכים! (רוה"מ ומיקי חובשים קסדות. רוה"מ חוזר לאישה. מתבונן בה*)
- מיקי: כבוד ראש הממשלה... (מסמן פצצה. יוצאים. נשמעת אזעקה. ציקי חובש לעצמו ולדורה קסדות ומושך אותה דורה מתחת לשולחן)
- ציקי: (לאישה) את... בסדר?
- האישה: בסדר גמור! מה תבקש שאעשה כעת?
- ציקי: מה עוד את עושה?
- האישה: היצרן ממליץ לקרוא את כל הוראות ההפעלה לפני השימוש.
- ציקי: יש תקציר? (דורה מביטה בו. קול נפץ. האזעקה מפסיקה. עוזר לה לצאת)
- את יכולה לפחות לומר לי איך קוראים לך?
- האישה: זה. המוצר. החבילה. האישה.
- ציקי: היצרן לא נתן לך שם?! רגע, אולי כתוב על הקופסה. (מסתכל) זה כמעט מחוק לגמרי. (מקריא) משהו... דורה. (מביטה בו ומחייכת) אז שיהיה 'דורה'... נעים לי מאוד. אני... (מושיט ידו)
- האישה: גבר. איש. זכר.
- ציקי: ציקי.
- האישה: נעים גם לי, ציקי (לוחצים ידיים. דורה מפקת)
- ציקי: את עייפה. גם אני עייף. נחמד. את יכולה לישון במיטה שלי. אני אשן כאן על הספה.
- האישה: גינטלמן.
- ציקי: אה...?
- האישה: ההגדרה המלאה נמצאת בהוראות ההפעלה.
- ציקי: אז את תלכי לישון ואני אלך לקרוא.
- האישה: כרצונך! (יוצאת)
- ציקי: (צונח בכבדות על הספה. מדפדף) כמה הוראות... (קורא עמוד הופך דף ונרדם על ההוראות. חושך)

תמונה רביעית :

- דורה נכנסת עם קסדה על ראשה. ציקי מתעורר כשהוראות ההפעלה דבוקות לפניו והקסדה לצידו)
- דורה: בוקר טוב, ציקי!
- ציקי: (מביט בדורה. מביט בשעון) דורה, את לא צריכה לשים את הקסדה ב- 7 וחצי בבוקר. החיילים ישנים עד מאוחר ולא צריך לשים אותה עד 9:00.
- דורה: (מורידה) ציקי, מה תבחר לאכול לארוחת הבוקר? אגס בנדיקט? פנקייקס? מאפינס בננה? (ציקי מתמתח ומכניס יד לתוך מכנסיו. מגרבץ) ציקי, להביא לך משהו נגד כינים?
- ציקי: אין לי כינים. אני סתם... (מסתכלת עליו מוזר. מוציא את ידו מהמכנסיים) את לא.... מכניסה ידיים...?
- דורה: לא כשיש אנשים מסביב. מה להכין לך?
- ציקי: אני לא אוכל בבוקר.
- דורה: אבל אני אמורה להכין לך. זה התפקיד שלי כאישה.
- ציקי: אה, אם את אמורה אז אמורה. אז תכיני לי...
- דורה: (בהתלהבות) כן. מה להכין לך?
- ציקי: בירה!
- דורה: בירה?! עכשיו!?
- ציקי: כן. יש בקבוק במקרר. (הולכת להביא. קורא בהוראות הפעלה)
- דורה: (מגישה לו) בבקשה.
- ציקי: (פותח בעזרת השולחן. שותה בקולניות) בדיוק מה שהייתי צריך. (מכניס יד למכנסיים וקולט שדורה מביטה בו והוא מוציא את ידו באיטיות)
- דורה: עד שתחזור הביתה מהעבודה, הבית יהיה מצוחצח. כל הבגדים שלך יהיו מקופלים ומגוהצים וארוחת הערב תהיה מוגשת לשולחן.
- ציקי: זה מגניב! אגב, אני כבר יודע מה זה ג'ינטלמן ומה זה לְיִדִי!
- דורה: אז קראת את הוראות ההפעלה מההתחלה ועד הסוף?
- ציקי: אה... בטח בטח. לא פספסתי אף משפט. שיננתי את זה טוב טוב.
- דורה: מצוין! אז אם כבר קראת הכל לא יהיו שום בעיות! אין החזרים ואין אחריות! (דורה שותה מהבירה)
- ציקי: (מעווה פרצופו. רעש מסוק. דורה מתחבאת מתחת לשולחן) זו לא אזעקה. אבל בכל זאת כנסי לחדר. (יוצאת). ציקי מסיים את הבירה. כניסה צבאית של גנרל ומיקי הלבוש מדים. מיקי נכנס ראשון) עוד פעם אתה?! מה אתה לובש? (מאחורי מיקי קופץ גבר בבגדי צבא. אוחוז רובה. כומתה על ראשו. ציקי נבהל למראהו)
- הגנרל: טירון, השטח פנוי? (קופץ ומתגלגל)
- מיקי: (מצדיע) כן, אדוני הגנרל.

הגנרל! אל תגיד לי שיש מצב חירום על המצב חירום. : ציקי

חיובי. : הגנרל

(למיקי) מה אתה בכלל עושה עם הגנרל? לא היית אתמול עם ראש : ציקי

הממשלה!?

שששש! (לוחש) פוטרתי! בגללך! : מיקי

התפקד! גם אתה טירון! : הגנרל

אחד... : מיקי

מה המספר האישי שלך, חייל? : הגנרל

אני לא חייל. : ציקי

לא חייל, מה...?! נחיה ונראה. יחידות מודיעין סודיות גילו שיש בידך נשק : הגנרל

חדש רב עוצמה.

אבל אין לי שום נשק. : ציקי

על מי אתה מכסתח?! אתה מרגל עבור האויב, אה?! : הגנרל

אדוני הגנרל, הוא מחביא אותה פה בבית. : מיקי

אני לא מחביא אותה. : ציקי

אחה! אז אתה מודה שאתה מסתיר נשק חדשני. אני צריך אותה. אתה לא : הגנרל

מבין שאנחנו במלחמה!?

זה לא נשק. זו אישה. : ציקי

אותו דבר! : הגנרל

אני אביא אותה. ואז תראה בעצמך שהיא לא מזיקה. (יוצא) : ציקי

(קורא) טירון, תפוס מחסה! (מתחבאים. נכנסים ציקי ודורה. הגנרל מציץ) : הגנרל

מה זה...?!

אמרתי לך, זו אישה. : ציקי

(קם) אישה מאוד! חייל, אני מחריס לך את ה... אישה. : הגנרל

לתפוס אותה, אדוני הגנרל? : מיקי

אתה לא תתפוס שום דבר. : ציקי והגנרל

(לגנרל) אדוני הגנרל, היא שלי על פי חוק. : ציקי

(מדקלם) 'במידה וקיים נשק העלול לסכן סְלֶשׁ להכריע סְלֶשׁ להסלים את : מיקי

המלחמה, זכותו וחובתו של הגנרל להחרים את הנשק האמורי

אבל אתה יודע שהיא לא מזיקה. : ציקי

אני זוכר את העניינים אחרת לגמרי. (משפשף את הלחי שלו) : מיקי

התפקד! אתם מפריעים לי להתרכז. (מתקרב לאישה. בוחן אותה מכל : הגנרל

צדדיה) מעניין. ה... אישה מדבר?

כן. : ציקי

על מה לוחצים? : הגנרל

תדבר. היא תענה. : ציקי

אה... נורא פשוט. התפקד! (האישה לא עונה) למה זה לא מגיב אליי? : הגנרל

- ציקי : כנראה שהיא לא רוצה לדבר איתך.
- הגנרל : מי שואל את זה?!
- ציקי : אני! (האישה מחייכת אל ציקי)
- הגנרל : זה חייך... איך עשית שזה יחייך? יש לך שלט רחוק בכיס?
- מיקי : אדוני הגנרל, כשהוא מחייך אליה, היא מחייכת אליו חזרה.
- הגנרל : סודות מהשטח, מה?! (מחייך אליה בהגזמה. היא מפנה ממנו את מבטה)
- למה לי זה לא עובד?!
- מיקי : (מצביע על ציקי) הוא בטח עשה לה משהו.
- ציקי : אני לא עשיתי כלום!
- הגנרל : שקט! אני יודע, יש לה חיישנים... כמו למזל"טים. טירון, חפש לה בחיישנים.
- מיקי : אני לא נוגע בזה!
- הגנרל : אתה מסרב פקודה?! איך אתה מעיז לחבל במבצע?! (גוהר מעל מיקי שנופל על הספה ומתיישב על השלט. נפתחת הטלויזיה. נשמע קול של שדרן ספורט המקריין משחק כדורגל)
- הגנרל : מה זה, ליגת האלופות?! (מתיישב ליד מיקי) זו קצת.
- ציקי : כמה כמה?
- הגנרל : 2-0 לאפורים. רגע, אתה אפור או שחור?
- ציקי : אפור.
- הגנרל : (טופח על שכמו של ציקי) אחד משלנו, אה?!
- מיקי : גם אני אפור, אדוני הגנרל.
- הגנרל : כן, כן... (צופים מרותקים למשחק) חסר לי משהו. מה חסר לי? (מסתכל על דורה)
- מיקי : פיצוחים ובירות.
- הגנרל : שקט! אני יודע לבד!
- ציקי : דורה תביא לנו.
- דורה : ציקי, אני מצטערת. זאת היתה הבירה האחרונה.
- הגנרל : אני דורש שהיא תגיב גם אליי!
- מיקי : (צועק לטלויזיה) י'מפגר, לא ראית שהיה נבדל?! למה לא שרקת, י'שופט זבל?! (דורה נבהלת ונכנסת מתחת לשולחן)
- הגנרל : (מביט לטלויזיה. קס. צועק) שופט מנייאק! לא הייתי נותן לו לשפוט גם בליגה ג'! (דורה מסתכלת עליהם בהלם)
- ציקי : (צועק) נו, תכניס את זה! (דורה מסתכלת על הטלויזיה)
- הגנרל : תן לו כבר, י'אידיוט! (כולם תופסים את הראש והמצח)
- מיקי : אוף! יואו... (לגנרל) ראית איזה חבורת זבלים?!
- דורה : מה קרה? למה כל האנשים האלה רודפים אחרי כדור...?

- ציקי : דורה, הם משחקים כדורגל. זה רק ספורט. (מושיט ידו. היא אווזת בידו של ציקי ויוצאת)
- דורה : יש רק כדורגל בטלויזיה?
- ציקי : דורה, יש מלא אופציות. כדורסל...
- שלושתם : (נכנסים זה לדברי זה) כדורעף, טניס, קט-רגל, כדור-מים, משיכות חבל, סרטי אקשן, חדשות.
- דורה : (לגנרל) אין סרטים רומנטיים!?
- מיקי : היא הגיבה אליך!
- הגנרל : שקט טירון! (לדורה) מה זה רומנטיים?
- דורה : (נאנחת) היה נחמד לראות איזה גבר שרמנטי מתאהב באישה יפהפיה וסוחף אותה לעבר השקיעה... (נאנחת והם נאנחים)
- ציקי : באמת נחמד...
- הגנרל : ומה קורה אחר כך?
- דורה : הוא לוקח אותה בזרועותיו ומצמיד אותה אליו קרוב קרוב... הוא לוחש לה... (הם נאנחים)
- הגנרל : תמשיכי בדיווח. מה הוא לוחש לה?
- דורה : הוא רוצה מסז'...
- הגנרל : מה זה מזס'! הסבר, פרט ונמק!
- דורה : לידי לא מספרת...
- הגנרל : טירון, תפסיק להתחרקש! תביא את הוראות ההפעלה באופן בהול! אני צריך הסבר לגבי מזס'.
- ציקי : (מעווה פרצופו למיקי) אדוני הגנרל, הוראות ההפעלה שלי ואני לא נותן אותן!
- הגנרל : שלילי קטלני! חייל, שבור דיסטנס. תן לי ואתן לך. יש לך משהו להסתיר!?
- ציקי : אני מוכן להראות לך אבל אני מחזיק אותן.
- הגנרל : מקובל עליי! (ציקי נותן לגנרל לעיין) תעביר לחלק של המזס'... (ציקי מדפדף. שלושתם מעיינים) אה... וואו! (ניגש לאישה) תעשי לי... מסז'... (מציץ בהוראות) בבקשה...
- דורה : כרצונך! (האישה מעסה את רגליו בחושניות. נאנק מהנאה)
- הגנרל : וואי... וואי... זה פצצה! אין דברים כאלה!
- מיקי : אדוני הגנרל, אני שם עליה עין בשבילך...
- הגנרל : טירון, חדל ברברת! עמוד נוח! (לאישה) תמשיכי בפקודה! בבקשה.. זה ממש תופעה... (ציקי מושך בצווארון חולצתו) ומה אלו עושים? (נוגע בשדיה. היא סוטרט לו). להשתטח! (משתטח) זה במצב תקיפה!
- מיקי : אמרתי לך שהיא מסוכנת!
- הגנרל : חייל, אני מחרים את זה כנשק מדרגה א'!
- ציקי : היא לא מסוכנת! אם רק היית מתפעל אותה כמו שצריך...

- הגנרל: חבל על הדיבור! (מדבר לאוזניה) אני מכריז על צו 8!
- מיקי: צו 8... צו 8...
- ציקי: אדוני הגנרל, כתוב בהוראות ההפעלה שנגיעה בלתי חוקית בשדיים של האישה תגרור תגובות קשות...
- הגנרל: ששששדיים...?! (מראים לו סימן של שדיים על הידיים)
- ציקי: אני מתפלא שמיקי לא אמר לך על זה כלום. הוא כבר חטף.
- הגנרל: טירון, תתכונן לזמן בקלבוש. (לציקי) כתוב אתה אומר... (ציקי מראה לגנרל) טירון! אחריי לחמ"ל! (מצדיע. יוצאים. נשמעת אזעקה שונה. דורה וציקי בהלם)
- ציקי: חבל, גם אני רציתי מסז'... (חושך)

תמונה חמישית:

- (הדירה של ציקי מסודרת. נשמעות דפיקות. היא פותחת. נכנס אדם עם משקפיים גדולים. עם חלוק לבן)
- כווץ': שלום לך.
- דורה: שלום! לך! אחריי לחדר השינה (יוצאת)
- כווץ': חדר שינה... מעניין מה זה רוצה שנעשה שם, דוקטור סייד, בוא אחריי. (הולך אחריה. נכנס ציקי)
- ציקי: דורה...
- דורה: זה הגודל שאני רוצה. רק פי שלושה... (קול סטירה. כווץ' נכנס אוחז בלחיו)
- כווץ': אתה ראית דוקטור סייד ברגע שניסיתי לבדוק מדעית ממה שני הכדורים הסימטריים והרכים הללו עשויים, הדבר הזה איבד שליטה והתחיל להרביץ.
- ציקי: סליחה, מי אתה?
- כווץ': מי אתה?
- ציקי: מי אתה?
- כווץ': מי אתה? (דורה נכנסת וסוחבת איתה את הקופסה)
- דורה: הנה, פיניתי לך מקום. (רואה את ציקי) ציקי! חזרת!
- כווץ': ציקי?
- ציקי: ביטלו את הצו 8 ושיחררו אותי. דורה, את יכולה להוריד את הקסדה, אין הפצצות בין 10:00 ל-12:00. (מסתכלת עליו) זמן הנשנוש של החיילים... למה נתת לו להיכנס?
- דורה: הוא הנגר. הזמנתי אותו כדי שיבנה ארון בשבילי.
- ציקי: (כווץ' וציקי עוצרים נשימתם יחד) מה עשית?! דורה, לעולם לא מזמינים בעל מקצוע אלא אם כן אתה שוטה, נכה ועלוב נפש. זה החוק.
- דורה: אני לא מבינה את החוק הזה.

ציקי : היית צריכה לחכות שאני אחזור, שאני אבנה לך את הארון.

ציקי : (לכווץ!) תודה לך אדוני הנגר. אתה יכול ללכת.

כווץ : אני לא נגר.

דורה : אתה לא נגר?

ציקי : אתה לא נגר?

כווץ : אני לא נגר!

דורה : אז מי אתה?

כווץ : אני האיש החכם ביותר במדינה... המדען הבכיר של ממ"י.. מעבדה מחקרה ויישומים.. פרופסור כווץ!

ציקי : מה אתה עושה פה, פרופסור מנץ?

כווץ : כווץ! וכיוון שאני האחראי היחידי לכל המצאות הנגיפים האובליגטוריים הנפלאים ומיני הפתוגניים הזיהומיים, באתי לבדוק את המוצר המוזר... (לאוויר) אתה צודק דוקטור סייד אתה 'המשוגע' היחידי שאוהב את האובליגטוריים כמוני. אה, זה העוזר שלי דוקטור סייד.

דורה : אל מי אתה מדבר?!

כווץ : דוקטור סייד, תרשום! (לאוויר) המוצר בעל ראייה מוגבלת. עכשיו תיקח את זה למעבדה שלנו ונבדוק אותו. מה קשור עכשיו הכילה שלך?! טוב! (מרים אותה)

ציקי : אתה לא לוקח אותה לשום מקום! היא שלי! (נכנס מיקי)

כווץ וציקי : שוב אתה...!

מיקי : שלום פרופסור שמץ.

כווץ : כווץ!

מיקי : (מרכיב משקפיים זהות לכווץ) אותו דבר! אני מבקש שבכל זאת תיתן לי הזדמנות. תמיד חלמתי לעבוד עם גאון כמוך.

כווץ : ראשית..

מיקי : בוא נעשה את זה מקצועי (מוציא פנקס)

כווץ : (כווץ מכתיב ומיקי חוזר אחריו בקול תוך כדי שכותב) תרשום. ראשית כבר אמרתי לך לא! שמעתי על מעלליך ואני לא אופציה ג' של אף אחד. שנית, מה פתאום שאני אשכח אותך. זה בדיוק מה שבאתי להגיד לו. הנה... יש לי כבר עוזר, דוקטור סייד. שמעתי? שלישית, אתה פוגם בתנאי המחיה הטבעיים של המוצר. שלום!

ציקי : גם הוא לא רוצה אותך! שלום!

מיקי : (לציקי) אם הייתי עדיין העוזר של הגנרל, הייתי דואג שלא ישחררו אותך מהמילואים לעולם! שלום! (יוצא)

ציקי : פרופסור כנץ, שלום גם לך.

כווץ : כווץ!

דורה : (לכווץ) שלום! לך! (לציקי) ציקי, אז איך היה במילואים? נהנית?

- ציקי : נהנית?! עברתי כאלה אימונים מפרכים. תגעי ביבלות שעל הידיים שלי ותרגישי כמה שהן קשות.
- דורה : מסכן...אני יודעת מה אתה צריך. (מחטטת בקופסה)
- כווץ' : תגיד לי, זו ההתנהגות הטבעית של המוצר?
- ציקי : היא לא 'מוצר'! ולמה אתה עדיין פה?
- כווץ' : אני חייב לסיים את המחקר והתיעוד האתנוגרפיים.
- ציקי : המה?
- כווץ' : כן, דוקטור סייד, עוד אחד שלא מבין כלום, נו, תסביר לו מה זה אתנוגרפיים. למה אתה שותק? שוב אתה מתבייש?!
אוף, איזה בלאגן. זו הסיבה שהזמנתי נגר דחוף...
- דורה : ציקי, ציקי, עם הניסיון הקטן שלך והגאונות הפרופסורית שלי, (לאוויר) לא! שלי! (לציקי) תוכל להבין את הדבר הזה טוב יותר. זה לטובתך ולטובת ה...
דורה!
- ציקי : שמעת? תרשום! 'שם הדגם הוא שרירותי וחסר משמעות לחלוטין'. תראה לך שגיאית כתיב. דוקטור... בסדר בסדר, אני אשאל... (דורה מוציאה בקבוק גדול) (לציקי) דוקטור סייד שואל מה יש בבקבוק.
אל מי אתה מדבר?!
- ציקי : אל מי?! תרשום תרשום! 'הראיה המוגבלת של ה...דורה מדבקת'. תיזהר!
(מוציא מסכה ושם על פניו. דורה נוטלת את ידיו של ציקי ומורחת עליהן קרם)
- ציקי : אוי, זה רך כזה... ומדגדג... (דורה מפסיקה) פספסת נקודה... (מורחת. הוא מריח) יש לזה את הריח שלך... (נאנח בהנאה. דורה מורחת על ידיה ורגליה. ציקי מביט בה)
- כווץ' : יוצא מגדר הרגיל! (מרחרח) בוא דוקטור סייד, תריח. אל תגיד שאני לא מפרגן לך.. (כווץ' תולש שערה של דורה לבדיקה. דורה משמיעה קול כאב) קח את זה דוקטור סייד. (השערה נופלת על הרצפה) נפל לך.
- ציקי : (מריח את היד שלו) מעכשו אני אשתמש בזה לגילוח כדי שיהיה לי את הריח שלך כל היום.
- כווץ' : (צוחק לאויר) מצחיק, דוקטור סייד.
- דורה : ציקי, זה לא מיועד לגילוח. הרי כתוב על אופן השימוש של זה בהוראות ההפעלה. (ציקי לוקח את הקרם)
- כווץ' : יש הוראות הפעלה?! דוקטור סייד.. (מקליק באצבעו)
- ציקי : אני לא נותן אותן לאף אחד! ולך כבר מיד מהבית שלי, פרופסור פלץ'!
- כווץ' : כווץ'! (מסתובב מסביבי לכסאות וציקי אחריו ודורה אחריהם. ציקי חוף ממנו) אבל אני חייב את המוצר הזה שלך... כלומר... למען המדע ועתיד האנושות... (יוצא)

- ציקי : עתיד האנושות... זה מראה מה הוא מבין...
- כווץ': (נכנס. מסמן לסייד לצאת איתו) דוקטור סייד... בוא כבר! (יוצא)
- ציקי : מה בכלל הקשר שלך לעתיד האנושות...!?
- דורה : ציקי, קראת או לא את כל הוראות ההפעלה...?
- ציקי : בטח שקראתי. הנה, אני אפילו יודע שצריך להחמיא לך על השמלה. היא מאוד... מעניינת.
- דורה : נראה לי שהיא בכלל משמינה אותי קצת, לא!?
- ציקי : משמינה...!?
- דורה : התחת שלי לא נראה יותר גדול...?
- ציקי : גדול זה טוב, לא!?! אז בטח! הוא גדול! ענק!
- דורה : אז אתה אומר שאני שמנה...! (עושה עצמה בוכה)
- ציקי : דורה, אני רוצה שתדעי שבכלל לא אכפת לי אם את שמנה...
- דורה : איך אתה יכול להגיד לי שאני שמנה...!?
- ציקי : את שאלת. (בוכה יותר חזק) יואו, איך משתיקים אותה?! (מעיין בהוראות ההפעלה ומנסה להסתיר זאת ממנה. דורה מציצה) את... (מקריא) 'אינך שמנה כלל וגם אינך מלאה. את מהממת ביופייך וכה חטובה! תחתך אינו גדול אלא קטן ומוצק...!'
- דורה : אבל ציקי, אני רואה שאתה קורא. אז קראת או לא? הכי חשובה לי האמת.
- ציקי : טוב, אז האמת שפה ושם...
- דורה : רק פה ושם...!?
- ציקי : טוב נו, יותר.
- דורה : יופי!
- ציקי : יופי! יופי! איך אני מרגיש הקלה... אז הכל בסדר בינינו, נכון!?
- דורה : בטח! הכל בסדר...! (ציקי מורח מהקרם על היד. דורה חוטפת לו את הבקבוק) אל תיגע לי בדברים! (מנגבת את הקרם שכבר שם על ידו)
- ציקי : אז מה עכשיו אני אמור לעשות? (מעיין בהוראות. קם ויוצא. דורה לוקחת את הוראות ההפעלה וקוראת. חושך)

תמונה שישית :

- (הדירה של ציקי. נכנס ציקי עם מדים. מלוכלך בבוץ עם זר פרחים מעוך בידו. דורה קוראת את הוראות הפעלה)
- ציקי : דורה! תראי מה הבאתי לך.
- דורה : (שקועה בקריאה) זה ממש אבסורד...
- ציקי : פרחים... נדקרתי כשקטפתי אותם. אבל אם צריך אז צריך. יופי! אז מה את מכינה לי לצהריים? (לא מגיבה) דורה...! (מביטה בו) מה את מכינה לארוחת צהריים?

דורה : אני לא מכינה.

ציקי : אבל את אמורה...

דורה : אני גם אמורה (מקריאה) 'לא להביע דעה, מחשבה או כל דבר המערב פעילות שכלית' (לציקי) ואתה יודע למה?! (מקריאה) 'האישה היא רפת שכל... חוצפה! (לציקי) אתה מסכים איתי, נכון?!

ציקי : זה לא שאלה של להסכים או לא. ככה כתוב ולא אני תכננתי אותך ככה.

דורה : איך אתה... מצפה שאני אציית לדבר כזה?! ואם זה ככה אז למה שאציית בכלל לשאר הדברים?!

ציקי : כי זה החוק והחוק אומר לציית למה שכתוב. זה מחייב אותי וזה מחייב אותך.

דורה : אז צריך לשנות את החוק!

ציקי : לשנות חוק...?! דורה, מעולם לא שונו פה חוקים. אין לנו כמעט שינויים פה בכלום.

דורה : אז לדעתי הלא רפה, הגיע הזמן שיהיו כמה שינויים! ואני יודעת בדיוק עם מי אני צריכה לדבר על העניין...! (קמה. מביטה על הרצפה) תדע שאני לא מתכוונת לנקות את הבוץ שהשארתי על הרצפה! (לוקחת קסדה ויוצאת. ציקי מניח את הוראות ההפעלה בקופסה. חושך)

תמונה שביעית :

(ציקי עושה ספונגיה עם קסדה. נשמעים קולות אנשים. ציקי מציץ החוצה. דורה נכנסת)

דורה : (קריאות בשמה של דורה) אתם באמת מקסימים! תודה על הליווי! ואל תשכחו... (מחבקת את עצמה. סוגרת את הדלת)

ציקי : דורה, מי אלה? (מציץ) ולמה הם לא הולכים?!

דורה : ציקי, אתה לא מבין איזה מכות הלכו...

ציקי : בפעם הבאה אני הולך איתך לאן שזה לא יהיה.

דורה : מה פתאום. אני מסתדרת. שניים רבו על מקום חניה וזה הפך לקטטה המונית. אז הפרדתי ביניהם.

ציקי : את?! מה חשבת לעצמך?!

דורה : חשבתי שבמקום מכות הם יכולים להקשיב אחד לשני...

ציקי : להקשיב?!

דורה : לחבק אחד את השני...

ציקי : לחבק?!

דורה : בהתחלה הם באמת התנגדו. אבל אחרי שעברתי אחד אחד ונתתי לכולם חיבוק...

ציקי : נתת להם לגעת בך?!

דורה: מההלם הם התחילו לחבק אחד את השני. אחר כך הם היו הרבה יותר פתוחים להקשבה. הם אפילו הזמינו אותי לדבר בכנס נגד אלימות ובכנס לאסטרטגיות לפתרון בעיות. אני באמת יכולה לגרום אצלם לשינוי.

ציקי: אבל דורה, אני ניקיתי את הבית! בשבילך...! הברקתי כל פינה, צחצחתי, שאבתי...

דורה: בשבילי?! זה נהדר, ציקי!

ציקי: את רואה?! כבר גרמת לשינוי. אצלי. את לא צריכה לחפש במקומות אחרים.

דורה: למה אתה מנסה לעצור אותי מלגעת בעוד אנשים?!

ציקי: חשבתי שזה יספיק לך. (צלצל בפעמון הדלת. ציקי פותח. נכנס רוה"מ עם קסדה על ראשו)

רוה"מ: ציקי, תציג אותי! תציג!

ציקי: כבוד ראש הממשלה...

רוה"מ: יותר, ציקי, יותר. יש קהל גדול בחוץ שהתאסף לכבודי.

דורה: כבוד ראש הממשלה, הרגע חזרתי מהלשכה שלך אבל קבעו לי פגישה בעוד חודשיים.

רוה"מ: דורה, מה שחשוב לך. חשוב לי. את בשבילי ואני... בשבילי. (מכריז) 'אתה לא לבד, עם אישה ביד... בחרו רוה"מ...'

ציקי: אז לשם הלכת. דורה, זה לא יעזור לך.

דורה: כבוד ראש הממשלה, זה בקשר להוראות ההפעלה שלי. אני רוצה לבטל אותן!

רוה"מ: לבטל?! לא יקום ולא יהיה!

ציקי: כבר אמרתי לה שבלתי אפשרי לבטל את מה שכתוב.

רוה"מ: זה ממש... בלתי אפשרי!

דורה: אבל אתה ראש הממשלה...!

רוה"מ: אבל אני נאמן לחוק! וגם ככה אני עסוק עד מעל הראש. הכל על הגב שלי. נושא הביטחון, בריאות הציבור...

דורה: למה הכל עליך?! יש לך את הגנרל...

רוה"מ: דגנרט.

דורה: ופרופסור כוץ'...

רוה"מ: בעעע... אני וכבודי לא מדברים עם שני אלה מזה הוא זה!

דורה: למה?

רוה"מ: מי זוכר?!

ציקי: כבוד ראש הממשלה אנחנו מתנצלים על הפגיעה בכבודך ועל בזבוז הזמן שלך.

דורה: למה אי אפשר פשוט לשבת לדבר וללבן מה שצריך?!

- רוה"מ: איך אפשר ללבן משהו על ידי דיבורים?! חבל בכלל שאין חוק נגד דיבורים... (נשמעת אזעקה. הם יורדים מתחת לשולחן) חלאות. עוד דקה הפסקת הצהריים, הם לא יכלו לעשות גשר?! (מפסיקה האזעקה) יופי! (נעמדים) עכשיו עד 16:00 יהיה לנו שקט (מורידים קסדות)
- דורה: מי זה הם? נגד מי המלחמה?
- רוה"מ: זה הרי ברור. (ציקי מהנהן)
- דורה: למה יש מלחמה?
- רוה"מ: למה? למה? למה? כמה שאלות יש לה זאת. ככה זה וזהו! יש סדרי עולם וצריך לכבד אותם! כמו עם הוראות ההפעלה, מה שכתוב, צריך לציית לו! זה החוק! ולא משנים חוקים! גם זה חוק! (מכריז) 'אל לו לאזרח לשנות ולו קוצו של יוד מן החוק אלא לציית לו באופן עיוור'.
- דורה: כל חוקי המדינה מנוסחים ככה...?
- רוה"מ: תמיד. זה החוק!
- דורה: הניסוח הוא בלשון זכר. החוק לא תקף לגביי.
- ציקי: (לוחש לרוה"מ) מה עושים עכשיו?
- רוה"מ: (חושב) אהה! (מכריז) 'בשעת חירום, לראש הממשלה בלבד יש את הסמכות לשנות חוק סָלֵש להטות גופים לפי ראות עיניו'. על כן אני מכריז על התאמה הטייתית לציות לחוק. אם היית ראש הממשלה, היית יכולה לעשות דברים כאלה אבל את לא!
- דורה: אז אני אהיה ראש... ראשת, הממשלה...
- רוה"מ: איך את מעיזה לאיים עליי?!
- ציקי: כבוד ראש הממשלה, היא לא התכוונה. דורה, את לא יכולה לקום יום אחד בבוקר ולהחליט שאת רוצה להיות ראש ממשלה.
- דורה: אני יכולה להגיש מועמדות. ניתן לציבור להחליט את מי הוא רוצה. צריך לשנות כמה דברים בעולם הזה וככה אני אוכל לעשות את זה!
- רוה"מ: תראה אותה. רק יצאה מהקופסה וכבר מנסה לשנות סדרי עולם. את באמת חושבת שמישהו יבחר בך?!
- ציקי: דורה, את לא מבינה שהעסק גדול עלייך?! (פותחת את הדלת. נשמעות קריאות בשמה של דורה)
- רוה"מ: העם אמר את דברו. את שומעת בשם מי הם קוראים?! 'רוה"מ, רוה"מ, רוה"מ...'
- דורה: תקשיב טוב יותר. (פונה לקהל) חבריי, טוב שאתם עדיין פה. (דממה) מה דעתכם שארוץ לראשות הממשלה ובעזרתכם אביא לשינוי! הקהל משתולל מהתלהבות. הנייד של רוה"מ ושל דורה מצלצל. שניהם עונים במקביל. רוה"מ מאזין לשיחתה של דורה)
- דורה: נכון, אני מגישה מועמדות... חדשות טובות עוברות מהר...
- רוה"מ: מה זאת אומרת אתה מבטל את הראיון הערב?!

דורה : ריאיון הערב?! כן, אני פנויה.
רוה"מ : איזו חוצפה!
דורה : בשמחה! אני מיד יוצאת לדרך!
רוה"מ : ציקי, אני דורש ממך לרסן אותה! אתה הרי מחזיק בהוראות ההפעלה שלה...!
דורה : נו, ציקי, אתה מחזיק בהוראות ההפעלה שלי. מה אתה מתכוון לעשות...?
ציקי : (עומדת ללכת) דורה, אל תלכי. (מביטה בו)
דורה : ציקי, אתה יכול להבין מה ההרגשה שסוגרים אותך בתוך קופסה?! והכי כואב... שאתה סוגר אותי... (יוצאת. קריאות בשמה מלווה את צאתה)
רוה"מ : (מחייג ותוך כדי מדבר לציקי) לא לזה ציפיתי כשבאתי לכאן... (לנייד) בעוד שעה אצלי בלשכה...! (יוצא. חושך)

תמונה שמינית :

(חושך. שלושה פנסים נכנסים. אחד נכנס מהדלת הראשית. אחד מצד שמאל ואחד מימין. הם מתנועעים בחלל עד שמתנגשים זה בזה. הם נאנקים מכאב)
רוה"מ : ששש...! אם הם יתעוררו, המשימה הלכה פייפן.
הגנרל : (לרוה"מ) עשית בשכל שפנית אליי. אם מחר אתה מפסיד לדורה בעימות הקובע, כולנו נופלים איתך... ולפי הסקרים היא לוקחת אותך בגדול גם בעימות וגם בבחירות.
רוה"מ : ציבור כפוי טובה. מה לא עשיתי בשבילם?! וככה הם מפנים לי עורף?!
כווץ' : וודאי בהוראות ההפעלה יהיה כתוב איך לנטרל אותה.
הגנרל : אז... (מסמן לרוה"מ ללכת ימינה ולכווץ' שמאלה ועל עצמו ישר. (מחפשים. שוב נתקלים זה בזה. נאנקים מכאב. כווץ' מוצא)
כווץ' : (מכריז) הוראות ההפעלה! תודה לדוקטור סייד שמצא...
הגנרל : שוב הוא מדבר לאוויר.
כווץ' : (כווץ' מעיין) הנה משהו... (מקריא) 'על מנת לרצות את האישה יש לרפד אותה במחוות גרנדיוזיות כגון פואמות מלוקקות...' (הגנרל חוטף ממנו)
הגנרל : פואמות?! (קורא) וואו! איפה הרגליים שלה?! (בהתרגשות) והיא אוהבת את זה?!
רוה"מ : (חוטף מהגנרל. מעיין) הנה. נתיניי, מצאתי...! (שלושתם רוכנים מעל הוראות ההפעלה)
כולם : זה מתרבה...!
הגנרל : גאוני! להכניס לה יצור לתוך הבטן שילך ויגדל עד שהיא לא תוכל לזוז...!
כווץ' : היא תהיה במצב קליני מתקדם... (רוכנים מעל ההוראות)
רוה"מ : תראו, חוץ מצמיחת הבטן למימדי ענק יש עוד תופעות שינטרלו אותה...
הגנרל : קרסוליים נפוחים... כאבי גב... טחורים... זה נורא...! ונפלא...!
הגנרל : היצרן הכניס את זה בכוונה. זה מנגנון השמדה עצמית למקרי חירום.

- כווץ': אבל קודם צריך להשיג ממנה אישור...
 רוה"מ: אישור ל... איך קוראים לדבר הזה?! הַרְיָוֹן...
 כווץ': היצור הקטן שבבטן הוא בעצם דגם מוקטן של אותו גבר שגורם לה ל...
 דבר הזה. (שלושתם עוצרים וחושבים)
 רוה"מ: מלא רוה"מים...
 הגנרל: מלא גנרלים...
 כווץ': מלא כווצים... כווצים, לא סיידים!
 רוה"מ: טוב. אז כיוון שאני ראש הממשלה אני זה שייאלץ לשאת בנטל הנטרול...!
 הגנרל: לא, אני מתנדב להקריב את עצמי...! זה בתחום האחריות שלי!
 כווץ': אני זה שעובד כל הזמן עם חומרים טוקסיים מסוכנים...!
 רוה"מ: הס! אני מציע, שנעשה את זה כמו כל דבר אחר... שהטוב מבינינו יזכה!
 (לוחצים ידיים)
 כווץ': רגע, גם דוקטור סייד רוצה לשים יד!
 הגנרל: למקומות, היכון, הכן צא...
 קולה של דורה: ציקי, יש רעשים בסלון.
 קולו של ציקי: לא, לא, אל תקומי. אני אלך לבדוק.
 הגנרל: כל חייל לעצמו...!
 רוה"מ: טוב ששוחחנו.
 הגנרל: אני באמת מרגיש קל יותר.
 כווץ': גם דוקטור סייד...
 הגנרל: לסגת! (יוצאים)
 ציקי: (נכנס) אין פה אף אחד. (יוצא)

תמונה תשיעית:

- (דורה נכנסת עם ז'קט. כרטיסיות בידה. קסדה על ראשה. ממלמלת. ציקי יוצא מחדר השינה. נאבק בשמלה שתקועה על ראשו)
 דורה: ציקי! (צוחקת. נאבקים להוציא את השמלה)
 ציקי: ניסיתי להרגיש מה שאת מרגישה...
 דורה: (מורידה שמלה) לא נראה לי שזה יתאים לך לעימות היום. אתה בא, נכון?!
 ציקי: (שם קסדה. מהסס) כן... אני... בא...
 דורה: זה מרגיע אותי שתהיה שם איתי. (נכנס מיקי)
 ציקי: מה עכשיו?!
 מיקי: תהיתי לאן נעלמת.
 דורה: ציקי, מיקי הוא העוזר שלי.
 ציקי: הוא?! השאריות שאף אחד לא רצה...?!
 דורה: זאת בדיוק הסיבה שהסכמתי לקחת אותו. הוא מנסה להוכיח את עצמו.
 מיקי: דורה, אני האוזניים שלך, העיניים שלך, השדיים שלך...

- דורה : פחות מיקי, פחות...
 ציקי : דורה, איך אני בכלל יכול לסמוך עלייך?! את מסתבכת בקטטות, בונה על מיקי... את באמת חושבת שאת מסוגלת להיות ראש הממשלה?!
 מיקי : מזל שלא אתה זה שמחליט.
 דורה : ציקי, אם אתה לא רוצה לסמוך עליי אז אל תסמוך...! ואל תבוא היום לעימות! (יוצאת)
 מיקי : ציקי, ציקי, ציקי...
 ציקי : מיקי, מיקי, מיקי!
 דורה : מיקי! בוא נלך! (יוצאת. מיקי יוצא. חוזר)
 מיקי : דורה שכחה פה את הכרטיסיות. (אזעקה. נכנסים מתחת לשולחן)
 מיקי : תתכווץ קצת. (לוקח את הכרטיסיות. מעיין) אתה תתכווץ!
 מיקי : מה?! אלו הכרטיסיות שהיא הכינה?! (מוציא עט ומוחק)
 ציקי : מה אתה עושה?!
 מיקי : משכתב אותן. קטסטרופה...! אני מציל אותנו מהביזיון.
 ציקי : (חוטף את הכרטיסיות) דורה יודעת מה היא עושה!
 מיקי : יודעת... איישה! בסך הכל מוצר מקופסה.
 ציקי : היא לא מוצר! והיא תהיה ראש...ראשת, הממשלה הבאה...!
 מיקי : היא תוכל להיות משהו רק איתי ובזכותי...! לא אמרת לה שהיא לא מסוגלת להיות ראש הממשלה...?! לא באמת אכפת לך ממנה רק מהתפקוד שלה כלפיך, מהוראות ההפעלה. תוֹדָה שפשוט נוח לך להישאר הבעלים של המוצר.
 ציקי : אין לה בעלים והוראות (מסתיימת האזעקה) ההפעלה לא רלוונטיות. דורה לא האישה שמתוארת שם.
 מיקי : הוראות ההפעלה לא רלוונטיות... אין וויכוח על מה שכתוב.
 ציקי : מסתבר שיש!
 מיקי : אז תן לי אותן.
 ציקי : קח! (נותן לו את הוראות ההפעלה)
 מיקי : זה מלכודת...?
 ציקי : אם אתה לא רוצה לקחת, אני לוקח חזרה. (מיקי לוקח) עכשיו צא לי מהעיניים!
 מיקי : הכוח בידיים שלי! (מיקי מנשק את הוראות ההפעלה. עומד לצאת)
 ציקי : מיקי...
 מיקי : אתה רוצה לברך אותי.
 ציקי : המפתח שלי...! (מניח את המפתח על השולחן)
 מיקי : העיקר שהאמיתי אצלי... (יוצא)
 ציקי : (מהרהר. תופס את עצמו) דורה... (יוצא בריצה. חושך)

תמונה עשירית:

- (ציקי נכנס אחוז תזזית. הולך הלוך ושוב. ממלמל לעצמו. דורה נכנסת)
- ציקי : דורה, אני חייב לדבר איתך! (רעש מסוק. נכנס הגנרל)
- דורה : גנרל... לא ירדת למחתרת?! אף אחד לא יודע בעד מי אתה. זה שאתה פה, אומר שבחרת צד?!
- הגנרל : (שם לה אצבע על השפתיים) דורה, יש בתוכי אש... מלחמה...
- ציקי : דורה, ממנו הכי צריך להיזהר.
- הגנרל : אויב, התפקד! (רץ במקום. וקורא במנגינה של מורל צבאי) באתי לשגל אותך...! המטרה – לעבר אותך...! להכניס כדור אל הקנה...
- ציקי : אתה לא תשגל אף אחד!
- הגנרל : (מצדיע) אחד. את תקראי לי המפקד ואני אקרע לך ת'צורה! שתיים. מה שישאר ממך אחר כך זה רק שאריות! שלוש. אני גבר. את אישה. אני לוקח אותך כאן ועכשיו! (מרים אותה כמו שק)
- ציקי : תוריד אותה!
- דורה : גנרל, ככה לא מתנהגים לאישה ובטח שלא למועמדת לראשות הממשלה. (מוריד אותה) גנרל, אני לא עובדת בצורה הזאת!
- הגנרל : אני יודע. קודם את צריכה לקרוץ...
- דורה : אני צריכה מה...?
- ציקי : דורה, אל תשתפי איתו פעולה.
- הגנרל : לקצוץ... לרבוץ... אולי זה לרחוץ...
- דורה : אני מנסה להשיג את התמיכה שלו...
- הגנרל : אה... למצוץ...!
- דורה : למצוץ?! (נותנת לו סטירה. נותן לה בחזרה. היא נותנת לו סטירה)
- הגנרל : (נלהב) תני לי, תני לי עוד! (נותנת לו סטירה) תני לי בטוסיק!
- ציקי : לזה את קוראת להשיג תמיכה?! (דורה נותנת מעצבים מכה בטוסיק של הגנרל)
- הגנרל : (מתנשם) אני מדמיין שאת ארטיק... בא לי ללקק אותך...
- ציקי : נראה לך שככה מתנהגת מישהי שמתיימרת להיות ראשת הממשלה?! את לא מתביישת?! (תוך כדי נותנים לגנרל מכות בטוסיק שמתלהט)
- דורה : ציקי, הגזמת! לך!
- הגנרל : אני מלקק... למעלה ואז למטה... למעלה ואז למטה... כן...
- ציקי : אני לא רוצה ללכת! אני רוצה שנדבר על זה!
- דורה : ואני רוצה שתלך! נו, לך!
- הגנרל : כן... כן... זה נוזל לי על האצבעות... (הגנרל מלקק את אצבעותיו. גונח. ציקי מביט בה ויוצא) מה זה? אני צריך חובש... (הגנרל מתעוות. גונח בקול ועושה קולות מוזרים)
- דורה : גמרת?!!

- הגנרל : רק התחלתי. אבל... למה רטוב לי במכנסיים!?
- דורה : אל תדאג. אני לא אספר על זה לאף אחד. אז נפלת מהר, לא ביג דיל...
- הגנרל : נפלתי... אני מרגיש כל כך... מושפל... באתי לנטרל אותך אבל נכשלתי. את זאת שנטרלת אותי.
- דורה : באת לנטרל אותי...?! ואני קיוויתי שרצית לשתף איתי פעולה.
- הגנרל : איך אני אשתף איתך פעולה?! את רוצה להפסיק לי את המלחמה. וכל מה שאני יודע, זה להיות חייל. לפחות זה מה שחשבתי... כל מה שנשאר ממני עכשיו זה רק שבר כלי...
- דורה : גנרל, התפקד! לא חלמת אף פעם לעשות משהו אחר?! לכבוש יעדים גבוהים יותר?! מה דעתך להיות... שר החוץ?
- הגנרל : שר החוץ... אבל מה זה שר החוץ לעומת הגנרל של המדינה!?
- דורה : גנרל... (עושה קולות של נעלב) גנרל.. גנרל.. גנרל התפקד! (קם) אחד. גנרל, לשר החוץ יש השפעה שאתה לא מדמיין. לא רק מקומית, גלובלית. שתיים, גנרל, רואים שאתה אדם עם חזון. תחבור אליי. יש לנו הרבה מה לתרום אחד לשניה. שלוש, גנרל, איתי תגלה שאתה לא רק חייל.
- הגנרל : אבל כבר נתתי את המילה שלי ואסור לי לשבור אותה. זה החוק!...
- דורה : למי נתת?
- הגנרל : זה מסווג! אבל... אפשר לעקוף את זה. אם הוא סָלָש הם ישתכנעו לבטל את ההסכם הקודם ולעשות הסכם חדש... משת"פית? משימה חדשה יוצאת לדרך... (מושיט לה יד. לוחצים ידיים. דפיקות על הדלת. הגנרל מסתכל בבהלה על אזור חלציו)
- דורה : בחדר השינה תמצא משהו יבש ללבוש. (יוצא)

תמונה אחת עשרה :

- (דורה פותחת. נכנס פרופסור כוּוֹץ')
- דורה : שלום.
- כוּוֹץ' : לך?
- דורה : (לבבית) פרופסור כוּוֹץ'...
- כוּוֹץ' : כתבתי משהו בשבילך...! (לאוויר) דוקטור סייד, עמוד ליד הדלת. שמור שאף אחד לא ייכנס.
- דורה : בשבילי?! לעימות?! אבל חשבתי שאתה מהנמנעים.
- כוּוֹץ' : (מכריז) פואמה מלוקקת מאת פרופסור כוּוֹץ'... (מבט מרוצה לאוויר)
- (מדקלם) זכר.. נקבה...
- באמצע ביצית שלוה
- כוּוֹץ' : הביצית תמצא שטח זר,
- ותהפוך להיות עוֹבֵר... (מכריז ומחכה בציפייה מול הבטן) עובר! עובר!
 (נכנס הגנרל לבוש חצאית) למה זה לא עובד?

- הגנרל : (מדקלם) בוא לא ננטרל יותר
למי זה בכלל עוזר
אם נשתף עם דורה פעולה
היא תגיד די להרס, שלום למלחמה...
- דורה : (לגנרל) אתה רואה שאתה לא רק חייל?! לא מצאת משהו של ציקי בחדר
השינה?
- הגנרל : אני מעדיף את זה. זה יותר מאוורר.
כווץ' : (לאויר) כן, דוקטור סייד, הבבון גנב לנו את הרעיון.
- דורה : פרופסור כוויץ', למה שלא תצטרף לצד שלי גם אתה?! איתי כולם ייחשפו
לגאוניות שלך. תהיה מרצה מבוקש, אורח כבוד בכנסים. כולם יכירו סוף סוף את השם...
הגנרל ודורה : פרופסור כוויץ'!...
- כווץ' : (חולמני) פרופסור כוויץ'... אבל מה עם דוקטור סייד? הוא לא יעזוב את
המעבדה. זה המקום שלו. ואני לא יכול לעזוב אותו. (לאויר) נו זה מה
שאמרתי... תפסיק כבר לבכות. (דורה כמעט יושבת על הכסא וכוויץ' נבהל)
דוקטור סייד! אתה בסדר? (שם שתי אצבעות מולו) כמה זה?
- דורה : (פונה לאויר) דוקטור סייד, נכון שאתה לא רוצה שהוא יפספס כזאת
הזדמנות?? אתה רואה?! הוא מסכים איתי!
- כווץ' : הוא לא יכול להסכים איתך. הוא מסכים רק איתי... (לסייד) שוב אתה
מתווכח?
- דורה : פרופסור כוויץ', דוקטור סייד עושה את זה בשבילך. אתה לא צריך לסחוב
אותו איתך לכל מקום. לא הגיע הזמן לטיסת הסולו של פרופסור כוויץ'!?
- הגנרל : נו כוויץ'... (מושיט ידו לכוויץ' שכמעט לוחץ)
כווץ' : אבל כבר נתתי את המילה שלי... אם נצרף אותו סָלָש אותם...
הגנרל : הוא בטח לא יהיה אגוז קל...
כוויץ' וגנרל : לפיצוח... (מרוצים. דפיקות. שלושתם לוחצים מהר ידיים)

תמונה שתיים עשרה :

- (נכנס רוה"מ. רואה את הגנרל ואת כוויץ')
- רוה"מ : הקדמתם אותי...?! (לדורה) אז את כבר...?
דורה : מנוטרלת?! לא. אתה החוליה האחרונה בשרשרת?
- רוה"מ : החוליה הראשונה. (לגנרל וכוויץ') תלמדו ממני. (הגנרל מנסה לומר משהו.
רוה"מ מכריז) דורה, אני מציע גישור. אני מתחייב שתמיד יהיה לך בבית
מלפפון חמוץ וגלידה... וכמובן אספקה בלתי פוסקת של שקדים...
דורה : שקדים...?!
רוה"מ : נגד הצרבת...
דורה : כבוד ראש הממשלה, יש לי הצעה מעניינת עבורך...

- רוה"מ : אני מקבל את ההצעה שלך ומוסיף על זה התחייבות שאף אחד לא יראה אותך במצב הקטסטרופלי שבו תהיי. אז האם את מסכימה לתנאים שמניתי בפנייך? (מוציא הסכם) תחתמי פה. פה ופה. ואם בא לך גם פה.
- דורה : מסכימה למה?
- רוה"מ : להיות בְּהֶרְיוֹן ממני.
- דורה : בְּהֶרְיוֹן?! (הבנים עושים סימן עם היד על הבטן) אה...
- רוה"מ : מצוין! אם זה לא 'לא' זה כן! זה החוק! (לוחץ לה את היד) מזל טוב! את בְּהֶרְיוֹן! חבל בשבילך שלא תוכלי להיות ראש הממשלה.
- דורה : למה? מה הקשר בין הריון להיותי ראשת הממשלה?
- רוה"מ : ראשית, אומרים הֶרְיוֹן. ושנית, זה הרי ברור.
- דורה : אבל אני לא בהריון.
- כולם : את לא?!
- רוה"מ : עשיתי הכל כמו שצריך!
- הגנרל' : נתת מעצמך 100 אחוז ועדיין נכשלת?! זה לא נשמע אופייני לרוה"מ שאני מכיר. אתה בטוח שאתה מרגיש טוב?
- כווץ' : (בוחר אותו) ממתני יש לך עיגולים שחורים מסביב לעיניים?! זה בדרך כלל סימן להתפרצות אנמיה אנליטית אוטואימונית.
- רוה"מ : מהר, כווץ', תבדוק אותי. אני עומד למות?
- דורה : כבוד ראש הממשלה, אמרת לי שכל העול של המדינה עליך...
- רוה"מ : כבר לא ישנתי שבועות.
- כווץ' : בסוף תתחיל לדבר אל עצמך. יש כאלה שעושים את זה.
- דורה : כבוד ראש הממשלה, במקום לסחוב הכל לבד על הגב שלך, בוא נשתף פעולה. נקים ממשלת אחדות.
- רוה"מ : ממשלת אחדות?!
- דורה : לא משגע אותך לפחד שכל הזמן מישהו נושף לך בעורף?! (הגנרל נושף לו בעורף)
- רוה"מ : מי זה היה?
- דורה : יחד, נשמור על הגב אחד של השניה.
- דורה : אתה לא רוצה להיות הראשון שמשתף פעולה עם האישה?! אתה לא רוצה להיות ראש הממשלה הכי משפיע בהיסטוריה...?! תחשוב על הכותרות...
- רוה"מ : באמת סלוגן קליט... (אזעקה)
- דורה : כבוד ראש הממשלה, נוח לך ככה מתחת לשולחן? גם הציבור יודה לך ויאהב אותך יותר כשתפסיק את המלחמה.
- רוה"מ : אבל יש לי כבר הסכם אחר ואסור לי לשבור את המילה!
- הגנרל' : רוה"מ, אני איתך עד הסוף... (מושיט ידו אל רוה"מ)
- כווץ' : סֶלֶש אני... (לוחצים ידיים שלושתם בו זמנית. האזעקה מפסיקה)
- רוה"מ : תראי מה זה, רק חשבתני על הפסקת אש וכבר היא התחילה.

דורה : אז במקום העימות, נודיע על ממשלת אחדות. ממילא כל התקשורת שם.
רוה"מ : יש לי רעיון נפלא! במקום העימות, נודיע על ממשלת אחדות. ממילא כל
התקשורת שם.
כווץ' : יש לי סלוגן מתאים...
הוריקן דורה...
אי אפשר לסגת אחורה...
הגנרל : עד כה הכל היה אפורה
וכעת נרקוד כולנו...
רוה"מ : אני יודע... נרקוד כולנו... ביחד!... (כווץ' והגנרל מסתכלים עליו. יוצאים)
מה, לא ביחד?! (יוצא)

תמונה שלוש עשרה :

(נכנסים ציקי ואחריו מיקי כרוח סערה)

מיקי : ממשלת אחדות?! הרסני!
ציקי : גאוני...!
מיקי : לך אין בכלל זכות דיבור. ויתרת עליה.
ציקי : לא ויתרתי עליה.
מיקי : ציקי, ציקי, ציקי, נתת לי את הוראות ההפעלה.
ציקי : נתתי אותן כי אני לא צריך אותן. אני צריך אותך...!
מיקי : צריך! (לדורה) שוב הוא חושב רק על עצמך. (לציקי) מה שחשוב זה מה
שדורה צריכה ואתה רק תוקע אותה במקום.
דורה : זה נכון. אתה עסוק בקנאה שלך במקום לראות את התמונה הגדולה.
במקום לראות אותי.
ציקי : פחדתי לאבד אותך.. אני עדיין מפחד. אבל אני רוצה שתהיי איתי
ושתחלקי איתי לא כי את אמורה בגלל 'הוראות ההפעלה' אלא כי את
רוצה.
מיקי : דורה, הוא גורם לך לאבד פוקוס. חשוב שתביני את הטעות שלך.
ציקי : דורה, את עושה את הדבר הנכון. אני כבר רואה את הדברים אחרת. גם
ראש הממשלה הבין. וכולם יקלטו את זה.
דורה : ציקי, זה מה שרציתי. שתאמין בי. שתפרוץ איתי את הגבולות ולא תחסום
אותי כל פעם שאני עושה משהו שלא נראה לך. באמת חשוב לי לגרום
לשינוי. ואני באמת מרגישה טוב עם כל ההסכמים שעשיתי.
מיקי : הסכמים?! ברבים?! את חייבת עכשיו להקשיב רק בקולי ולבטל את כל
ההסכמים שעשיתי.
ציקי : דורה, אני רק רוצה בטובתך. אני... (מיקי קוטע את ציקי)
מיקי : דורה, כשכולם הפנו לך גב, אני הראיתי לך בטן. אז אל תזרקי אותי עכשיו
כמו סמרטוט משומש וחסר חשיבות...

ציקי : דורה, אני כל כך רוצה אותך...!
 דורה : ואני רוצה אותך.
 מיקי : שמעת מה אמרתי?! (דורה וציקי מתקרבים) כתוב שאישה היא
 סנטימנטלית ופועלת מהרגש. אולי פספסתי משהו... (מדפדף בהוראות)
 הנה... (מיקי נדחף) דורה, אחרי כל מה שעברנו יחד ועוד אחרי כל מה
 שעשיתי בשבילך... (בוכה)
 דורה : מיקי, הכל יהיה בסדר. ומה שלא יהיה, אתה עדיין העוזר שלי.
 מיקי : מה זה עוזר לי עוזר? דורה, ההוראות עכשיו אצלי ואת צריכה...
 דורה : אני צריכה מה?!
 ציקי : (חוטף הוראות. זורק לפח) זה לא שווה כלום!
 מיקי : (מנסה לקחת ונקרע דף) איך אני אהיה ראש הממשלה עכשיו?!
 דורה : מיקי, מיקי, מיקי...
 מיקי : לא... התכוונתי... (מרים קרעים ומחבר) מה זה? (מקריא) 'יש לקחת את כל
 מה שכתוב בהוראות ההפעלה בעירבון מוגבל...' איפה ההמשך? (מחפש
 בקרעים)
 דורה : אין המשך. זה הסוף.
 מיקי : דורה, את חושבת שעשיתי את זה בשבילי?! לא בשבילי! בשבילך!
 דורה : אתה מפוטר!
 מיקי : מה בסך הכל רציתי?! שתהיי ראשת יותר טובה...
 דורה : מיקי, לך...! עכשיו!
 מיקי : אתם עוד תתחרטו על זה.
 דורה : (מיקי עומד לצאת) מיקי...!
 מיקי : ידעתי שתתחרטו.
 דורה : תשאיר את המפתח על השולחן.
 מיקי : (משאיר את המפתח) קיוויתי שתתחרטו. (יוצא. ציקי מתקרב)
 דורה : (מחווה לו שישב) אנא...
 ציקי : כן! (מתיישב) בעירבון מוגבל, אה?! הייתי צריך לדעת... (מחווים אחד כלפי
 השני. מחייכים) אז מה עכשיו...?
 דורה : תזמין אותי לפגישה רומנטית...
 ציקי : אחרי כל מה שעברנו, זה מה שאת רוצה...?
 דורה : אתה לא רוצה...?!
 ציקי : רוצה, רוצה...! דורה, מעוניינת... את... אני...? (צלצל בפעמון הדלת)
 דורה : איזה כיף! זה הגיע! ובדיוק בזמן!
 ציקי : מה הגיע?
 דורה : הזמנתי קופסה...! היא חלק ממשלוח גדול שאמור להגיע...
 ציקי : מה?! עוד דורה...?!
 דורה : עוד מלא... (הצלצל ממשיך) רגע, אני באה.

ציקי : לא ענית לי לגבי הפגישה... קבענו?!

דורה : נראה... קודם נעבור את מסיבת העיתונאים...

ציקי : נראה?! מה נראה?! (יוצאת. חוזרת. מתנשקים. קריאות 'דורה'. היא יוצאת

והוא אחריה) סוף